کسی که اخلاقش را اصلاح نکند گرفتاری هایش زیاد شود.
من لم یصلح اخلاقه کثرت بوائقه

خبر امروز

پویش ملی «سرباز حسینم»

همزمان با ایام اربعین حسینی به همت مرکز توسعه فرهنگ و هنر در فضای مجازی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پویش ملی «سرباز حسینم» برگزار می‌شود.
خبرگزاری مهر از قول سعید پورابوالقاسم نوشت: این پویش با هدف تشویق و ترغیب کودکان و نوجوانان به مشارکت در پیاده روی اربعین و افزودن شور و شوق این حرکت فرهنگی با همکاری اپلیکیشن «ماهک» آغاز به کار کرد. کودکان می‌توانند با ارسال فیلم از لب‌خوانی سرود «سرباز حسینم»، ارسال عکس از نقاشی‌های اربعینی، تهیه و ارسال فیلم از مداحی‌های خود، بارگذاری عکس‌هایی که از پیاده‌روی اربعین و موکب‌های مسیر در کشورهای ایران و عراق گرفته‌اند و نقاشی‌هایی که با موضوع اربعین امام حسین (ع) کشیده‌اند در این پویش ملی شرکت کنند.
به گفته معاون امور محتوایی مرکز توسعه فرهنگ و هنر در فضای مجازی، پویش «سرباز حسینم» تا هشتم مهر ماه (آخر ماه صفر) بر بستر نرم افزار ماهک برگزار می‌شود و علاقه‌مندان به شرکت در آن باید این اپلیکیشن را نصب کنند. آثار ارسالی توسط کاربران پس از تأیید به نمایش عموم درخواهد آمد.

دانشگاه

اهدای تندیس یادبود به دانشگاه امام رضا(ع)

به‌دنبال برگزاری نخستین همایش کمک‌های داوطلبانه در سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مراکز آرشیوی، تندیس یادبود این همایش به پاس حمایت و همکاری‌های معنوی دانشگاه بین‌المللی امام رضا(ع)، به رئیس این دانشگاه اهدا شد. دکتر عباس مرجانی، دبیر اجرایی و تعدادی از اعضای دبیرخانه نخستین همایش بین‌المللی فعالیت‌های داوطلبانه در کتابخانه‌ها با حضور در دانشگاه بین‌المللی امام رضا(ع)، گزارشی از روند برگزاری همایش و دستاوردهای آن ارائه و از حمایت و همکاری دانشگاه بین‌المللی امام رضا(ع) و دکتر مرتضی رجوعی، رئیس این دانشگاه تشکر و قدردانی کرد. دکتر رجوعی نیز ضمن قدردانی و تشکر به اعضای دبیرخانه همایش توصیه کرد زمینه‌ها و ظرفیت برگزاری دومین همایش در سطحی بالاتر بررسی شود.

درباره زندگی و خدمات «قاضی جهان» سیاستمدار عصر صفوی مدفون در حرم مطهر رضوی

وزیری که بر دست کارگران بوسه می‌زد

گزیده

وقتی قاضی جهان به زیارت مشهد رضوی هم آمد، باز همان روش را در پیش گرفت؛ آمده بود زیارت، اما از فکر زائران حرم امام رضا(ع) غافل نمی‌شد. با وجود خطر دائمی حمله ازبکان، تصمیم به احیای چند قنات گرفت تا آب بیشتری را به سوی شهر جاری کند.

محمد حسین نیکبخت

زمین سفت و سخت بود و هوا بسیار گرم؛ در تابستان عراق، آن هم در نواحی بین بغداد و نجف، زیر تیغ آفتاب کار کردن خیلی سخت است؛ اما به هر حال، زائران و مجاوران حرم امیرالمؤمنین(ع) نیازمند آب بودند و بی‌آبی در آن سال‌ها، مشکل عمده مردم آن سرزمین بود. به همین دلیل، شاه اسماعیل یکم، او را مأمور کرد تا نهر قدیمی دوره ایلخانی را احیا کند و آب را از منابع مختلف به سوی نجف ببرد. سیفیِ حسینیِ قزوینی، مشهور به «قاضی جهان»، از آن مدیران کارآزموده و بسیار متعهد بود. برای آنکه کار متوقف نشود، خودش می‌آمد و در کنار کارگران می‌ایستاد و برایشان حرف می‌زد؛ می‌گفت این نهر را برای رساندن آب به زائران امام علی(ع) حفر می‌کنند؛ کاری که در کنار اجر مادی، اجر معنوی بالایی هم دارد. گاهی که کارگران بی‌طاقت می‌شدند، خودش برایشان آب می‌برد، صورت و دستشان را می‌بوسید و می‌گفت این دست‌ها، متبرک است، چون برای زائر حرم امیرالمؤمنین(ع) زحمت می‌کشد. سرانجام آن نهر قدیمی احیا شد و آب به نجف اشرف رسید.

■ **تکرار آن قصه در مشهد**

سال‌ها بعد، در زمان حکومت شاه طهماسب یکم صفوی، وقتی قاضی جهان به زیارت مشهد رضوی هم آمد، باز همان روش را در پیش گرفت؛ آمده بود زیارت، اما از فکر زائران حرم امام رضا(ع) غافل نمی‌شد. با وجود خطر دائمی حمله ازبکان، تصمیم به احیای چند قنات گرفت تا آب بیشتری را به سوی شهر جاری کند. فقط روزهای پنجشنبه را که طبق عادت و نذرش، روزه می‌گرفت، در روضه منوره می‌ماند و به عبادت مشغول می‌شد. سیفیِ حسینیِ قزوینی سیاستمدار بود، اما نه از جنس سیاستمداران روزگار خودش. می‌دانست باید در هنگامه خطر چه کند و چگونه صحنه را به سود خودش تغییر بدهد، اما به هر قیمتی این کار را نمی‌کرد. آرزو داشت پس از مرگ در یکی از دو حرم امیرالمؤمنین(ع) یا امام رضا(ع) دفن شود. وقتی در شبِ عیدِ غدیر سال ۹۶۰ق (۱۳ آذر ۹۳۲ش) درگذشت، به دستور شاه طهماسب، ابتدا تصمیم گرفتند پیکرش را به سوی نجف ببرند، اما خبر رسید طاعون در عراق بیداد می‌کند و اطرافیان دانستند خانه ابدی قاضی جهان، چنان‌که خودش گفته‌بود، در پایین پای حضرت رضا(ع) قرار دارد. این بود که او را به مشهد آوردند و در روضه منوره به خاک سپردند.

■ **سیاستمدارِ هنرمندِ اهل خیر**

قاضی جهان در ۱۲ محرم ۸۸۸ / ۱۰ اسفند ۸۶۱، در قزوین به دنیا آمد؛ در خانواده‌ای اهل علم که بیشتر به شغل قضاوت اشتغال داشتند و نسبشان به قاضی سیف‌الدین حسینی از سادات هرات می‌رسید. قاضی جهان ابتدا در قزوین به قضاوت مشغول بود، اما پس از تأسیس دولت شیعی صفوی به آن پیوست و با شاه اسماعیل یکم همراه شد؛ فرمانروای صفوی هم پس از غلبه در عراق، کار ساخت نهری را که گفتیم، به قاضی جهان سپرد و او با مدیریت و دقت فراوان، این کار را به پایان برد. وی پس از درگذشت شاه اسماعیل، نقش مهمی در به حکومت رساندن پسرش شاه طهماسب ایفا کرد و به همین دلیل، به مقام وزارت برگزیده شد؛ اما به دلیل جانبداری از جریانی سیاسی در دربار، مدت ۱۰ سال از عمر خود را در زندان گذراند. قاضی جهان در نهایت از اتهام خود تبرئه شد و به مقام وزارت بازگشت و تقریباً تا اواخر عمر، در این منصب ماند.
شاه طهماسب در «تذکره» خود به انتصاب قاضی جهان اشاره کرده و نوشته‌است: «قاضی جهان قزوینی را که از سادات سیفی است و به شرف علم و فضل و حُسنِ خط و انشاء و آداب و رسوم عدیل (مانند) نداشت به جای میرزا شاه‌حسین وزارت و صاحب دیوان دادم.» براساس گزارش قاضی احمد قمی در «خلاصه‌التواریخ»، قاضی جهان در فن نگارش و انشا سرآمد روزگار خودش بود و مهارتی بسزا در ساده‌نویسی داشت و معتقد بود باید اسناد این‌گونه نوشته شود؛ این در حالی بود که نویسندگان و منشیان معاصر وی، سخت‌نویسی و آوردن کلمات دشوار را در متن، از هنرهای اصلی در فن نگارش می‌دانستند. قاضی احمد قمی درباره مردمی بودن سیفیِ حسینیِ قزوینی هم، سخنان بسیاری آورده و تصریح کرده‌است وی در برخورد با زیردستان رئوف و مهربان بود و البته، بسیار اهل بخشایش. به سلسله جلیل سادات احترام فراوان می‌گذاشت. یک بار به شاه طهماسب گفته‌بود: «اگرسیخی سُرخ کنی و درگوشم فرو بری، بهتر است از آنکه به سادات «تو» بگویی»؛ به همین دلیل، فرمانروای صفوی در دوران حکومت خود و با پیروی از راهنمایی وزیرش، احترام فراوانی برای سادات قائل بود.

روایت
۴
قدس